

Růžová
planeta Petr
Kučera

Růžová planeta

Petr Kučera

Z českého originálu Růžová planeta
odpovědná redaktorka Jana Pátková
Grafická úprava Jana Pátková
Vydalo nakladatelství: Pátková Anna –
Santini 3. 7. 2015
eknihysantini.cz

Vydání první

ISBN 978-80-88014-34-8 (pdf)
ISBN 978-80-88014-15-7 (epub)
ISBN 978-80-88014-56-0 (mobi)

Obsah

Zlý pes.....	7
Záhada růžového kamínku.....	22
Studna Všeznalka.....	40
Kouzlo hry.....	54

Ahoj všem malým i velkým čtenářům. Jmenuji se Láďa a budu vám nyní vyprávět, co se mi jednoho krásného letního dne přihodilo ve spánku. Bude to sice znít neuvěřitelně a fantasticky, ale každé slovo, které vyřknu, bude naprostá pravda. Není totiž pouze jeden svět, jsou jich tisíce, milióny, možná že dokonce miliardy. Kde jsou? Proč o nich nevíme? Nejsou nikde jinde, než v naší mysli. Každý si přeci tajně sníme a představujeme nějaký svůj vlastní svět, náš dokonalý svět, kde bude vše úplně jinak, než v tom skutečném. A právě v takovém světě jsem se octl i já, bylo to nečekané, zvláštní, ale krásné, nezapomenutelné a zcela výjimečné. Z toho důvodu jsem se rozhodl, že se o svůj zážitek podělím s vámi všemi, abyste viděli, že je možné naprosto cokoliv, chce to jen upustit uzdu své fantazii. Připravte se, vyprávění začíná.

Zlý pes

Jako malý jsem velmi rád chodíval spát ke svým prarodičům. Vždy se o mě starali s velkou láskou a něhou. „A spi růžově“ nebo „vyspi se do růžova“ a také „ať se ti zdají sladké a růžové sny“, to vše říkávala ta nejlepší babička na světě, byla to moje babička a věřte, že bych ji nikomu nedal ani

za všechnu zmrzlinu na světě.

Jednou jsem si před usnutím opakoval stále dokola babiččina poslední slova. V okamžiku, kdy jsem je dořekl po tisíc padesáté šesté, se mi zavřela má čokoládově hnědá očka. A v ten samý moment jsem se rázem ocitl venku v telefonní budce, která stojí před domem mých prarodičů. Ze sluchátka se najednou z ničeho nic ozval úplně cizí hlas: „haló, haló máme problém, je tu zlý pes!“ Rychle jsem popadl sluchátko a začal do něj říkat: „haló, tady Láďa, copak se stalo?“ Ale to byste neuhodli, co se přihodilo místo odpovědi! Sluchátko mě vsálo dovnitř, chvíli jsem cítil zvláštní pocit jako bych byl děsně maličký, ale byla to opravdu jen velmi krátká chvílička a potom jsem se najednou objevil na úplně novém, pro mě neznámém a poněkud zajímavém místě, později jsem se dozvěděl, že je to jiná planeta. A víte, co na této planetě bylo to nejzajímavější? Země, po které jsem chodil, tam měla růžovou barvu a vzduch, který jsem dýchal, byl takový jiný než ten u nás, takový veselejší. Možná to bylo proto, že tam nebyli žádní dospělí, nýbrž jenom děti a ty jak známo oplývají dobrou náladou, mají rády srandu, hry a smích, na rozdíl od dospělých, kteří se neustále jen mračí, mají pořád mnoho práce, nemají

čas na nejrůznější hry a co nejhorší, že většina z nich nestíhá ani jedno malé usmání za den, to se potom nedivte, že ta naše planeta je tak smutná.

Ale honem zpátky k tomu, co se zrovna dělo na té růžové planetě. Kolem mě utíkalo děsně moc dětí, byly malé, velké a také takové, co nebyly ani malé, ale ani velké, prostě něco mezi nimi. Stál jsem tu v naprostém úžasu z toho krásného prostředí, když v tom slyším volání nějaké dívky: „nestůj tu a utíkej s námi, jinak tě ten zlý pes sežere!“

